

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **O. M.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2005, č. j. 9 Az 224/2003 – 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2005, č. j. 9 Az 224/2003 – 58, byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2004, č. j. 9 Az 224/2003 - 32, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2003, č. j. OAM-3111/VL-10-P11-2000, o neudělení azylu stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Městský soud odůvodnil usnesení tím, že stěžovatel uvedl, že nemá žádné příjmy ani osobní majetek větší ceny, přičemž je nepochybné, že s jeho pobytem v České republice jsou nutně spojeny určité náklady (ubytování v soukromí, strava, ošacení, jízdné, ap.) a že tyto náklady musí z nějakých prostředků hradit. Protože stěžovatel věrohodným způsobem nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, nesplnil tak faktické předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, z čehož plyne, že v jeho případě nejsou splněny ani zákonem stanovené podmínky pro to, aby mu mohl být pro řízení o kasační stížnosti ustanoven soudem zástupce z řad advokátů.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž vyjádřil s tímto usnesením nesouhlas, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon a kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnost tyto změny prostudovat. Upozornil, že vyplnil formulář – vzor 060. S politováním konstatoval, že pořad nechápe, proč nemá nárok na bezplatného advokáta a tlumočnicka. Pořad nemá práci, studuje češtinu, snaží se najít práci, církev mu poskytuje veškerou pomoc, bydlí se sestrou na privátní adrese, sestra platí za podnájem, nemá žádný majetek. Proto žádal, aby bylo usnesení městského soudu zrušeno a byl mu ustanoven bezplatný advokát a tlumočnick.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatel není zastoupen advokátem a sám rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí, jímž se řízení o kasační stížnosti končí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, zda účastník má právo na ustanovení zástupce.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. stěžovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky. Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci se městský soud zabýval splněním první zákonné podmínky. Nejvyšší správní soud se s posouzením věci městským soudem za skutkového stavu, z něhož soud vycházel v době rozhodování o podané žádosti, ztotožňuje. Stěžovatel byl vyzván, aby uvedl, jaké jsou jeho osobní, majetkové a výdělkové poměry a stěžovatel reagoval tím, že zaslal vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, z něhož vyplývá, že nemá žádné příjmy a nevlastní žádný osobní majetek větší ceny. Další významné skutečnosti, k jejichž sdělení byl vyzván, však soudu nesdělil. Povinnost doložit, že nemá dostatečné prostředky, je jednoznačně na stěžovateli a soud osobní, výdělkové a majetkové poměry sám z úřední povinnosti nezjišťuje. Pokud stěžovatel pouze vyplnil tiskopis potvrzení, v němž uvedl, že je nezaměstnaný a nemá žádný příjem, aniž by na dotaz soudu sdělil, kolik činí měsíční nájemné, z jakých prostředků ho hradí a z jakých prostředků hradí další náklady spojené s pobytem v České republice, nesplnil jeden z předpokladů rozhodných pro posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce, a proto městský soud důvodně rozhodl o jejím zamítnutí. V této souvislosti je nutno poukázat také na to, že i v kasační stížnosti stěžovatel pouze uvedl, že veškerou pomoc mu poskytuje církev a podnájem hradí jeho sestra, aniž by toto své obecné tvrzení nějak konkretizoval, popř. doložil.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem podle ustanovení § 109 odst. 1 citovaného zákona.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a ministerstvu s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu